

Ngủ Với Trăng

Hàn Mặc Tử

Ta không nhấp rượu
Mà lòng ta say
Vì lòng nao nức muốn
Ghi lấy đám mây bay
Té ra ta vốn làm thi sĩ
Khát khao trăng gió mà không hay
Ta đi bắt nắng ngừng, nắng reo, nắng cháy
Trên sóng càn, sóng áo cô gì má đỏ hây hây
Ta rình nghe niềm ý bằng khuâng trong gió lảng
Vội là hơi thở nồng nàn của tuổi thơ ngây
Gió nâng khúc hát lên cao vút
Vần thơ uốn éo lách từng mây
Ta hiểu ta rồi, trong một phút
Lời tình chơi vơi giữa sương bay
Tiếng vàng rơi xuống giếng
Trăng vàng ôm bờ ao
Gió vàng đang xao xuyến
Áo vàng bởi chị chưa chồng đã mặc đi đêm
Theo tôi đến suối xa miền
Cởi thơ, cởi mộng, cởi niềm yêu thương
Mây trôi lơ lửng trên giòng nước
Đôi tay vốc uống quên lạnh lòng
Ngả nghiêng đồi cao bọc trăng ngủ
Đầy mình lốm đốm những hào quang.

(ĐauThương)